

In memoriam 2011

Доцент д-р Цецо Данов Душкин

На 19 май 2011 г. след кратко боледуване ни напусна нашият колега доцент д-р Цецо Данов Душкин от Химическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ (ХФ-СУ).

Цецо Данов Душкин е роден на 09.07.1958 г. в гр. Угърчин, област Ловеч. Средното си образование получава в Трета гимназия „Димитър Благоев“ в гр. Варна със специалност автомонтъорство и професионална категория „С“.

Висшето си образование завършва във Физическия факултет към СУ „Св. Кл. Охридски“ със специалност „Физика на твърдото тяло“.

През 1983 г. постъпва на работа в Института по физикохимия при БАН като физик и работи в областта на сканираща електронна микроскопия и рентгенов микроанализ.

От 1985 до 1990 г. е аспирант на проф. дн Иван Б. Иванов в лаборатория „Термодинамика и физикохимична хидродинамика“ към ХФ-СУ и защитава дисертация на тема „Динамика на повърхности и течни филми от мицеларни разтвори“ (1990 г.).

През 1990 г. започва работа като научен сътрудник в същата лаборатория. Занимава се с научноизследователска дейност, преподаване и ръководство на магистранти в областта на изследвания по химична физика и колоидна химия.

Година по-късно е изпратен на едногодишна след-докторска специализация в Япония, където работи по авангардния проект „ERATO“ на Японската научноизследователска корпорация „RDCJ“ под ръководството на проф. Куниаки Нагаяма. Занимава се със синтез на двумерни структури от протеинови наночастици.

През 1994 г. е поканен като гост-изследовател в лаборатория „Физична статистика“ в университета „Екол Нормал Супериор“ (Париж, Франция), където изследва стабилността на пени.

През 1996 г. заминава за Япония за втори път. Две години (до 1997 г.) е гост-изследовател в два японски университета. В Нагоя към групата на проф. Курихара, Департамент по приложна физика, изследва повърх-

ностни сили в наноразмерни тънки течни филми. В Токийския университет, Департамент по науки за живота, е в екипа на проф. Акира Фуджишима (един от откривателите през 1972 г. на фотокаталитичното разлагане на водата с титанов диоксид под действието на UV светлина) и работи върху електрофорезно отлагане на подредени слоеве частици.

От 1997 до 1999 г. доц. д-р Ц. Душкин е гост-изследовател в корпорация „Мицубиши Кемикъл“, Изследователски център в Йокохама, лаборатория „Неравновесни системи“, Япония. Занимава се с изследване и инженерство на структури от наночастици. През 2001 г. вече като гост-професор на Департамента по химия към Университета на Сайтама, Япония, работи в областта на изследването на подредени наноструктури в силно магнитно поле и ръководи студенти в магистърска програма.

От 2000 г. доц. д-р Цецо Душкин работи като старши асистент в катедра „Обща и неорганична химия“ на Химическия факултет при СУ „Св. Кл. Охридски“, където се хабилитира като доцент през 2005 г.

Доцент Душкин е водил курсове по „Обща и неорганична химия“, „Наноматериали и нанотехнологии“ и „Преносна химия“.

Автор е на над 150 научни статии с над 770 цитата и 7 патента.

На 23 март 2000 г. доц. д-р Цецо Данов Душкин с много желание и любов основава лаборатория „Наука и технология на наночастиците“ (ЛНТН) към катедра „Обща и неорганична химия“ и създаде своя школа в тази област.

Заедно със свои колеги участва в създаването на още три лаборатории: микробиологична – в Биологическия факултет на Софийския университет, лаборатория „Спрей-пиролизно отлагане на тънки филми“ в Института по обща и неорганична химия при БАН и лаборатория „Атомно-силова микроскопия“ в Химическия факултет на СУ, която създаде и оборудва с огромна любов и желание.

За изминалите 11 години под ръководството на доцент д-р Душкин в ЛНТН работят над 82 души, 70 от които студенти. От 2000 г. той обучава в ХФ над 15 дипломанти, 4 докторанти и няколко випуска магистри по наноматериали и нанотехнологии. През същото това време в ЛНТН той ръководи 12 научноизследователски проекта, 4 от които международни, всеки един с широко застъпено студентско участие.

Високата му ерудиция и интелигентност намират отражение в тематичното разнообразие на проектите, в които доц. Душкин е ръководител или активен партньор: метални и биметални наноструктури, синтез, охарактеризиране, кинетични изследвания, сензорни и биологични приложения; синтез и охарактеризиране на субмикронни и микронни сфери SiO_2 и подреждането им във фотонни кристални решетки; хетерогенен фотокатализ за пречистване на вода и въздух; зол-гел технологии.

По всички тези проекти негови възпитаници са били на специализации и школи в Япония (4), Гърция (3), Великобритания (2), Германия (3), Словения (1), Испания (1), Италия (1). Резултат от това е високият брой престижни наши и международни награди, присъдени на студентите, работили под ръководството на доц. д-р Цецо Душкин – 29 на брой за последните 8 години. Днес над 10 от неговите възпитаници преподават в престижни университети у нас, Япония, САЩ и Словения.

Доцент д-р Цецо Душкин беше учен с национална и международна известност. Беше член на Научния съвет по наноматериали, където в продължение на шест години организира, ръководи и поддържа тематично постерната сесия. Във Варна участва в групата за награди на млади учени под 30 години. Като член на съвета има големи заслуги за организирането на семинара „MURATA“ за всички университети. Той беше истински университетски учен: партньор и участник в програмите „COST“ и „UNION“.

Неговият десетгодишен неуморен и всеотдаен труд беше увенчан с номинация на колектива на лаборатория „Наука и технология на наночастиците“ за престижната награда „Питагор 2011“.

Доцент д-р Цецо Душкин не жалеше сили и средства в името на науката. Беше до крайност всеотдаен ръководител, преподавател и учен и в много отношения незаменим партньор.

Той не щадеше дори лични средства за да създава, поддържа и оборудва лаборатории и да гради в тях наука!

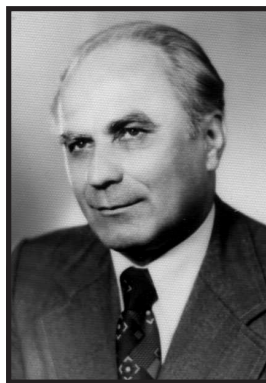
Завинаги ще се помнят неговото пословично трудолюбие, безкористност, честност, всеотдайност и човешка топлина. Той учеше хората на етика и толерантност. Беше коректен и лоялен приятел, колега и преди всичко Човек! Съчетанието на енергия, амбиция и едновременно с това смиреност би могло да бъде пример за житейска мъдрост на всеки един от нас!

Доцент д-р Цецо Данов Душкин отдаде здравето, душата и живота си на Нейно Величество Науката!

Дълбок поклон пред светлата му памет!

Катедра „Обща и неорганична химия“,
Химически факултет
Софийски университет „Св. Кл. Охридски“

Ст.н.с. инж. Георги Цанков Панков

На 19.06.2011 г. почина старши научен сътрудник Георги Цанков Панков. Той е роден на 20.02.1923 г. в с. Радомирци, Луковитско. Завършва Луковитската гимназия през 1941 г. и Менделеевския химикотехнологичен институт в Москва през 1951 година с отличие.

След завършване на образованието си работи в опитната полукokesова инсталация в мина „Черно море“ край Бургас по проблемите за получаване на синтетични горива от въглища.

От 1954 г. работи в Научноизследователския институт за технологично изследване на горивата в София. Има над 40 научни публикации и е хабилитиран като старши научен сътрудник втора степен. Съвместно с инж. Г. Джембов и други специалисти обосновава необходимостта и разработва предложение за изграждане на нефтепреработвателен и нефтохимически комплекс на база вносен нефт от бившия Съветски съюз.

От 1960 г. е назначен за главен инженер в отдел „Химическа и целулозно-хартиена промишленост“ в Комитета по промишлеността. От 1963 г. е заместник-председател на Комитета по химия и металургия, а от 1965 до 1972 г. – заместник-министър на химията и металургията и тежката промишленост. От 1972 г. е търговски представител на България в Москва.

От 1974 г. е министър на химическата промишленост до закриване на министерството на 1.04.1986 г. През този период химическата промишленост е един от интензивно развиващите се отрасли и играе важна роля в икономиката. След закриване на Министерството на химическата промишленост инж. Г. Панков е първи заместник-председател на Стопанския съвет при Министерския съвет, а от ноември 1986 до февруари 1991 г. е посланик на България в бившия Съветски съюз.

Инж. Г. Панков е награждаван с високи държавни отличия като орден „Георги Димитров“ през 1979 г. и „Герой на социалистическия труд“ през 1983 г. за принос в развитието на химическата промишленост в България.

Инж. Г. Панков беше активен член на Съюза на химичите в България и е избран от Общото събрание през 1996 г. за Почетен член на Съюза на химичите в България.

Поклон пред светлата му памет!

Редколегия

Проф. дн Михаил Георгиев Арнаудов

На 12 септември 2011 г. почина проф. дн Михаил Георгиев Арнаудов. Той е роден на 17 април 1939 г. в София. Завършва Висшия химико-технологичен институт в София през 1963 г. Научната степен „кандидат на химическите науки“ по органична химия му е присъдена през 1983 г., а „доктор на химическите науки“ по аналитична химия – през 2000 г. М. Арнаудов за-

почва научната си кариера в Химическия факултет (ХФ) на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1965 г. Хабилитира се през 1986 г., а професор към катедра „Аналитична химия“ е от 2002 г.

Повече от четири десетилетия проф. Михаил Арнаудов развива богата и разнообразна преподавателска дейност в СУ „Св. Кл. Охридски“, която включва лекции и упражнения по молекулярна спектроскопия за студенти от различни специалности и магистратури в ХФ. Създател е на основния курс „Инструментални методи за анализ II част, организира и ръководи повече от 10 спецкурса. Ръководил е 17 дипломанти и двама докторанти. Проф. дн М. Арнаудов също така е дългогодишен гост-лектор във Висшия химико-технологичен институт в Бургас, Шуменския университет и Югозападния университет в Благоевград.

Изследователската дейност и научните интереси на проф. М. Арнаудов са съсредоточени в областта на молекулярния (предимно ИЧ) спектрален анализ. Автор и съавтор е на повече от 90 научни труда в реномирани научни списания, които са цитирани над 600 пъти. Автор и съавтор е също така на книги и глави от учебни пособия: „Приложение на спектроскопията в органичната химия“, „Приложение на инфрачервената спектроскопия в химията“, „Ръководство по неорганична химична технология“. Проф. дн М. Арнаудов е основател на лабораторията по молекулен спектрален анализ през 1965 г. в ХФ на СУ „Св. Кл. Охридски“, която функционира и се развива успешно до днес.

Бил е зам.-декан на Химическия факултет, член на Националната комисия по спектроскопия, дългогодишен член на Факултетния съвет и Научния съвет при ХФ на СУ „Св. Кл. Охридски“, член на Специализирания научен съвет по неорганична и аналитична химия при Висшата атестационна комисия.

Проф. дн Михаил Арнаудов завинаги ще остане в сърцата ни като уважаван и обичан колега.

Поклон пред светлата му памет!

Катедра „Аналитична химия“
ХФ при СУ „Св. Кл. Охридски“

Доц. д-р инж. Иван Йорданов Белчев

Иван Йорданов Белчев почина на 5 ноември 2011 г. Той е роден на 17 август 1931 г. в гр. Варна. Там завършва гимназиалното си образование. Едновременно учи като частен ученик във Варненското музикално училище в класа по пиано. Висшето си образование получава през 1957 г. във Висшия химико-технологичен институт в София със специалност „Технология на неорганичните вещества“, а след това защитава и докторска дисертация по содовото производство.

От 1957 до 1979 г. работи без прекъсване в Девненския промишлен комплекс – в производството на калцинирана сода като началник на смяна, „дежурен по завод“, ръководител на сектор „Физикохимия“ в Централната заводска лаборатория. От 1964 г. работи в Базата за техническо развитие като началник бюро „Содови продукти“, а от 1968 г. – в Комплексния научноизследователски проектен институт.

От 1979 до 1990 г. работи в Централния институт по химическа промишленост в София. Хабилитира се през 1988 г. като старши научен сътрудник II степен.

Успоредно с производствената си и научноизследователска дейност, инж. Белчев в продължение на 15 години е хоноруван преподавател по „Технология на содовите и хлорни продукти“ във Висшия химико-технологичен институт в Бургас. През 1985 г. е избран за доцент към същия институт.

Доц. д-р Иван Белчев е автор и съавтор на значителен брой научни публикации, аналитични обзори, сравнителни анализи, обзорни статии и внедрени разработки със значителен икономически ефект. Издава самостоятелно две книги по технология на содата и основите и в съавторство два учебника по технология на содовите продукти, по които се обучават студентите във Висшите химико-технологични институти в София и Бургас. Освен това в съавторство издава и книгите „Електрохимично производство на хлор и сода каустик“ и „Технология на калциевите соли“.

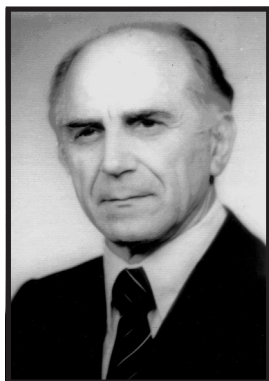
В продължение на десетилетия доц. д-р Белчев участва много активно в дейността на научно-техническите съюзи като член на окръжното ръководство на Научно-техническите съюзи във Варна и от 1981 г. като секретар на градското ръководство на Съюза на химичите в София.

Колегата Белчев бе пример на трудолюбие, коректност и колегиалност.

Поклон пред светлата му памет!

Редколегия

Проф. дн Димчо Илиев Димитров

На 14 декември 2011 г. почина проф. дн Димчо Илиев Димитров, дългогодишен ректор и уважаван преподавател във Висшия химикотехнологичен институт в София.

Той е роден на 12 февруари 1920 г. в гр. Дупница. През 1945 г. завършва специалността „Химия“ в Софийския университет. От 1946 г. е асистент по органична химия в Държавната политехника.

Той е един от основателите и дългогодишен ръководител на катедра „Основни на химичните технологии“.

Наред с преподавателската работа развива и значителна по обем отговорна ръководна и научно-производствена дейност като началник отдел „Висше образование“ в Министерството на народната просвета, три пъти е заместник-ректор и два мандата – ректор на Висшия химикотехнологичен институт в София. Значителен е неговият принос за обособяване на нови инженерни специалности в областта на химичните технологии и металургията. Научната му дейност е посветена на изследвания върху течнофазното окисление на въглеродороди.

Проф. Димчо Димитров бе пример на трудолюбие, коректност и колегиалност.

Поклон пред светлата му памет!

Управителен съвет
Съюз на химиците в България

Доц. д-р Нина Михайловна Краснобаева

С дълбока скръб съобщаваме, че на 28 ноември 2011 година на 81 години почина доц. д-р Нина Михайловна Краснобаева.

Нина Краснобаева е родена на 31 октомври 1930 г. в гр. Борисоглебск, Воронежска област (Русия). Тя завършва специалността „Физикохимия“ в Химикотехнологичния институт „Дмитрий Иванович Менделеев“ в Москва (СССР). Постъпва на работа в Института по обща и неорганична химия при БАН на 19 декември

1961 г., където създава лабораторията „Емисионен спектрален анализ“ и е неин ръководител до 1 януари 1991 година. Защитава докторската си дисертация през 1968 година. Под нейно ръководство са проведени изследвания с цел понижаване на границите на откриване на атомните емисионни методи с фотографска регистрация: дъги, искри, лазерен микроспектрален анализ, метод „графитна дъга“ в присъствие на лесно йонизиращи се добавки, външно магнитно поле и различни газови атмосфери. Д-р Нина Краснобаева беше учен с ясна стратегия за развитието на новите инструментални методи в областта на атомната емисионна спектроскопия. Първият атомен емисионен спектрометър с индуктивно свързана плазма (ICP-AES) в нашата страна беше доставен за лабораторията в края на 1979 г. с изключително големи усилия от нейна страна. Под ръководството на доц. д-р Краснобаева са защитени шест дисертационни труда за присъждане на образователната и научна степен „доктор“, между които и първия дисертационен труд изработен в България, който е посветен на възможностите на ICP-AES за определяне на рений в различни концентрации.

Д-р Нина Краснобаева беше учен с международна известност и контакти, който поддържаше ползотворно научно сътрудничество с Русия, Германия, Полша, Чешката република, Унгария и Сърбия. Беше един от организаторите на конференциите по атомна емисионна спектроскопия проведени в България, както и на 26-ти Международен колоквиум по спектроскопия (CSI), който се проведе в София през 1989 г. Тя е взела участие с голям брой доклади в различни национални и международни научни събития.

Доц. д-р Нина Краснобаева е автор на повече от 80 научни труда, публикувани в български и международни списания, и един от съавторите на ръководство по спектрален анализ (Н. Краснобаева, Г. Бояджиев, И. Димитров, Ж. Марков, Б. Миланов, А. Петракиев, Ръководство по спектрален анализ, ДИ „Техника“, София, 1970 г.).

Със своите задълбочни познания в областта на атомната емисионна спектроскопия и богатия си експериментален опит тя беше нашия учител и ръководител.

Оставаме с нашата обич и безкрайна признателност!

Лаборатория „Емисионен спектрален анализ“
Институт по обща и неорганична химия, БАН